

Sygn. akt IVU 484/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2019r. w Zielonej Górze

odwołania B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 05.01.2018r. znak (...)

przy udziale zainteresowanych: (...) J. C.

oraz (...) Sp. z o.o. w Z.

o podstawę wymiaru składek

I. **oddala obwołanie;**

II. **zasądza od odwołującego B. C. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 484/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5.01.2018 r. nr (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 w związku z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że B. C. jako zleceniobiorca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.09.2014 r. do 30.04.2015 r. z tytułu świadczenia usług na rzecz (...) J. C., na podstawie umowy zlecenia zawartej przez w.w. płatnika składek z (...) sp. z o. o. Przychód uzyskany z tego tytułu stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

W podstawie prawnej decyzji powołano przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, w zw. z art 38 ust 1, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a 1 c oraz art. 6 ust 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 art 18 ust. 3, art 20 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938 zez m.)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że umowa zlecenia, którą zawarł płatnik składek (...) J. C. z firmą (...) sp. z o.o. została zawarta w celu obejścia przepisów prawa, a J. C. zawierając umowę zlecenia z firmą (...) sp. z o.o. i zlecając jej wykonanie m. in. B. C. zmierzał do obniżenia kosztów wynikających z obowiązku zgłoszenia ww.

osoby do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego oraz obliczania składek na wskazane ubezpieczenia oraz Fundusz pracy od faktycznie wypłaconych wynagrodzeń. W ocenie Oddziału ZUS, całokształt zgromadzonego w toku kontroli materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że płatnikiem składek B. C. nie jest (...) sp. z o.o. tylko (...) J. C., na rzecz którego ubezpieczony świadczył usługi pozyskiwania i obsługi istniejących klientów w zakresie lokowania oraz obsługi automatów vendingowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji B. C. wskazał, że nie zgadza się z jej treścią i uzasadnieniem, zaskarżając powyższą decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie. Podniósł, że w zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a firmą (...) J. J. umowie zlecenia określone zostały wprost prawa i obowiązki stron, sposób realizacji przedmiotu umowy oraz należne z tego tytułu wynagrodzenie. Umowa zlecenia była ważna, jej przedmiot był realizowany, a żadna ze stron nie wносиła jakichkolwiek zastrzeżeń co do jej treści, czy realizacji.

Odwołujący zarzucił, że ZUS zupełnie pomija w swoich rozważaniach, że zgodnie z art 353¹ kodeksu cywilnego, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byle by jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Określając obowiązki świadczeń, strony mogą skonstruować zobowiązanie odpowiadające pod tym względem normatywnie określonemu typowi zobowiązania (zawrzeć umowę nazwaną), jak i zobowiązanie nieodpowiadające żadnemu z ustawowych typów (zawrzeć umowę nienazwaną, także mieszczącą w sobie elementy charakterystyczne dla jakiejś umowy nazwanej obok innych elementów, nietypowych albo łączącą cechy dwóch czy wielu umów nazwanych). Odwołujący wskazał, że obok obowiązku spełnienia zasadniczego świadczenia kompetencja stron obejmuje także ustanawianie obowiązków świadczeń ubocznych i dodatkowych, ustanawianie innych obowiązków spoczywających na dłużniku, a związanych ze spełnieniem świadczenia oraz nakładanie na wierzyciela obowiązków związanych z należnym mu świadczeniem. Co do zasady w zakresie kompetencji stron mieści się również regulowanie zachowania wierzyciela względem świadczącego dłużnika (współdziałania wierzyciela z dłużnikiem). Strony mogą zatem określić obowiązki wierzyciela w tym względzie bardziej szczegółowo, niż czyni to ustawa (art 354 § 2 KC).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Domagał się przy tym zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowana Spółka (...) wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji jak w odwołaniu B. C..

Zainteresowany J. C. (...) wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. prowadził we własnym imieniu od 1997 r. pozarolniczą działalność pod firmą (...) J. C., której przeważającym przedmiotem była sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami.

Na podstawie wpisu z dnia 25.02.2019 r. działalność gospodarcza została przekształcona w jednoosobową spółkę z o.o. (...) z o.o.” z siedzibą w Z., której przeważającym przedmiotem działalności jest pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami.

Firma zajmuje się sprzedażą artykułów spożywczych oraz napojów ciepłych i zimnych z automatów sprzedających. Sprzedaż wszystkich produktów następuje poprzez automaty sprzedające.

dowód: okoliczności ustalone na podstawie Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego

(...) sp. z o.o. na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Zielonej Górze VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego prowadzi działalność, której przeważającym przedmiotem jest handel detaliczny z wyłączeniem handlu detalicznego pojazdami samochodowymi.

(...) spółka z o.o. nie jest wpisana do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Wysokość kapitału zakładowego (...) spółka z o. o.” to kwota 5000 zł. Udziałowcem spółki w spornym okresie był P. Ł., posiadający 99 udziałów o łącznej wartości 4 950 zł.

W dniu 13.05.2015 r. nastąpiła zmiana wpisu. Większościowym udziałowcem ww. spółki od tej pory jest P. Ł. posiadający 81 udziałów o łącznej wartości 4 050 zł.

Spółkę reprezentuje Zarząd, którego Prezesem od 2016 r. jest J. J..

dowód: okoliczności ustalone na podstawie Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, k. 65-69 akt sąd.

W dniu 1.09.2014 r. płatnik składek (...) J. C. (zleceniodawca) zawarł umowę zlecenia z (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez P. Ł. (zleceniobiorca).

Przedmiotem umowy było pozyskiwanie i obsługa istniejących klientów w zakresie lokowania automatów vendingowych - przedstawiciel handlowy oraz obsługa automatów vendingowych.

Na podstawie umowy zlecenia (...) sp. z o.o. zobowiązała się powierzyć prace wynikające z przedmiotu umowy do osobistego wykonania S. C. oraz B. C..

Za wykonaną przez każdą z ww. osób pracę zleceniobiorca zobowiązał się wypłacać wynagrodzenie w kwocie 2.643,77 zł brutto miesięcznie.

dowód: umowa zlecenia z dnia 1.09.2014 r., k. 64 akt kontroli organu rentowego,

Comiesięcznie firma (...) Sp. z o.o.” wystawiała na rzecz „S.” J. C. faktury VAT opiewające na kwotę 6.519 zł brutto, tytułem usługi pozyskiwania i obsługi klientów.

dowód: kserokopia faktur za okres od IX 2014 r. do IV 2015 r., k. 31-38, 89-96 akt kontroli

W okresie od 1.09.2014 r. do 30.04.2015 r. B. C. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez (...) sp. z o. o. jako zleceniobiorca z wynagrodzeniem w kwocie 30,00 zł brutto za każdy miesiąc.

B. C. nie otrzymał od (...) sp. z o. o. ani samochodów ani sprzętu koniecznego do realizacji umowy zlecenia.

Z góry powziętym zamiarem zgłoszenia B. C. przez firmę (...) Sp. z o.o.” było zwolnienie z obowiązku poniesienia kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez spółkę (...), ojca B. C..

J. C. był biurze rachunkowym (...), gdzie managerem jest J. J. z zamiarem konsultacji odnośnie wyboru najbardziej korzystnego rozwiązania, celem zatrudnienia swego syna B. i córki S. w zakresie obsługi automatów vendingowych. Biuro rachunkowe przedstawiło panu C. kilka możliwości. Najbardziej optymalnym rozwiązaniem okazało się przystąpienie przez B. C. do już istniejącej spółki (...) sp. z o. o. Rozmowy na temat zagadnień strategicznych prowadzone były z J. C..

W aktach rejestrowych nie ma dowodu zbycia na B. C. udziałów w spółce (...). Dowodu takiego nie przedstawił również ani odwołujący B. C. ani zainteresowany J. C..

Umowa spółki (...) przewidywała obowiązek świadczeń niepieniężnych przez wspólników. Uszczegółowienie tych obowiązków miało następować w uchwale dotyczącej poszczególnych wspólników. Taka uchwała nie została podjęta w stosunku do B. C..

dowód: zeznania zainteresowanego J. C., k. 61v-62 akt sąd.,

zeznania zainteresowanego J. J. w sprawie IV U 485/18, k. 71-72 akt sąd.,

zeznania zainteresowanego J. J., k. 74v-75v akt sąd.

B. C. w okresie od 01.09.2014 r. do 30.04.2015 r. świadczył usługi na rzecz J. C..

B. C. w spornym okresie, celem przemieszczania się między punktami położenia automatów do sprzedaży posługiwał się samochodami należącymi do (...) J. C.. Towary, którymi uzupełniał automaty vendingowe były własnością firmy J. C.. Produkty te były pobierane bezpośrednio z magazynów J. C.. Uzupełnienie automatów przez B. C. wiązało się z doniesieniem wody, napojów czy artykułów spożywczych.

Automaty były ulokowane w kilkunastu miejscach na terenie Z.: m.in. w szkołach, placówkach oświatowych, zwłaszcza na Uniwersytecie (...), gdzie znajdowało się ok. 15 automatów. W spornym okresie nie została pozyskana przez spółkę (...) żadna inna lokalizacja.

(...) Sp. z o.o. nie rozliczała się z poniesionych przez (...) J. C. kosztów, wygenerowanych przy wykonywaniu umowy przez B. C., m.in. kosztów utrzymania samochodów. Kontrola sprowadzała się do tego, że to J. C. miał zgłaszać sytuacje niewykonania pracy przez B. C..

Rola spółki (...) w konsekwencji ograniczyła się do pośrednictwa wypłaty kwot wynagrodzenia pomiędzy (...) J. C., a B. C..

dowód: zeznania zainteresowanego J. C., k. 61v-62 akt sąd.,

zeznania zainteresowanego J. J. w sprawie IV U 485/18, k. 71-72 akt sąd.,

zeznania zainteresowanego J. J., k. 74v-75v akt sąd.

Płatnik składek nie zgłosił do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych B. C., z kodem ubezpieczenia zleceniobiorców 0411, który w okresie od 1.09.2014 r. do 30.04.2015 r. świadczył na jego rzecz usługi na podstawie umowy zlecenia zawartej przez J. C. z (...) sp. z o.o.

J. C. w raportach imiennych i deklaracjach rozliczeniowych za okres od 10.2014 r. do 5.2015 r. nie obliczył składek od przychodów uzyskanych przez B. C. z tytułu wykonywanej na jego rzecz przez niego umowy zlecenia.

dowód: akta kontroli organu rentowego,

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie było ustalenie, czy B. C. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 01.09.2014 r. do 30.04.2015 r. z tytułu świadczenia usług na rzecz (...) J. C. na podstawie umowy zlecenia zawartej przez w.w. Spółkę z (...) sp. z o. o.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 300, dalej: ustawa systemowa), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4;

Stosownie do art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Z mocy art. 13 pkt 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek - z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przysyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Wykonywanie pracy przez B. C. w ramach umowy zlecenia nie było w niniejszej sprawie istotą sporu. Spór sprowadzał się zaś do tego, na czyją rzecz odwołujący faktycznie świadczył usługi, czy na rzecz (...) J. C., czy na rzecz (...) sp. z o.o.

We wniesionym odwołaniu B. C. powoływał się na zapisy umowy z dnia 01.09.2014 r., zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a firmą (...) J. J., w której to umowie określony został sposób realizacji przedmiotu umowy.

Powyższa umowa, w ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, była nieważna, gdyż została zawarta w celu obejścia przepisów prawa. Zdaniem organu rentowego płatnik składek (...) J. C. zawierając umowę zlecenia (...) sp. z o.o., zmierzała do obniżenia kosztów wynikających z obowiązku zgłoszenia osoby której dotyczy decyzja, do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz obliczania składek na wskazane ubezpieczenia oraz na Fundusz Pracy i FGŚP od faktycznie wypłaconych wynagrodzeń.

Zadaniem Sądu było zatem dokonanie oceny czy umowa zlecenia, którą zawarł płatnik składek (...) J. C. z firmą (...) sp. z o.o. została zawarta w celu obejścia przepisów prawa.

Zgodnie z art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.) czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy.

Zgodnie z art. 83 § 1 powołanej wyżej ustawy - Kodeks cywilny nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd, że przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Po przeprowadzeniu przed tutejszym Sądem postępowania, uznać należało, że brak jest wiarygodnych dowodów na potwierdzenie, iż usługi wykonywane z tytułu umowy zlecenia faktycznie były świadczone na rzecz spółki (...).

Wskazać należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lipca 2012 r. (sygn. akt II UK 14/12 LEX nr 1216864) podkreślił, że jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy, to taką umowę należy potraktować jako zawartą dla pozorów i przez to nie mogącą stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że art. 83 § 1 k.c. określa czynność prawną pozorną jako oświadczenie woli złożone drugiej stronie, które musi być złożone tylko dla pozorów, a jego adresat musi mieć tego świadomość (zgadzać się na dokonanie czynności prawnej dla pozorów), przy czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałyby ze złożonego przez nią oświadczenia woli.

Powyższy pogląd można odnosić również do umowy zlecenia, ponieważ jest to także umowa dwustronnie zobowiązująca, a świadczenie usług, jak wyżej podkreślono, polega na wykonywaniu czynności faktycznych. Jeżeli zatem strony umów zlecenia z dnia 1.09.2014 r., składające oświadczenie woli nie chciały wywołać zwykłych skutków prawnych wynikających z tych umów, stwarzając jedynie "wrażenie" świadczenia usług, a zamiar rzeczywisty był inny, to złożyły pozorne oświadczenia woli w rozumieniu 83 § 1 k.c. i czynności te są nieważne.

W ocenie Sądu Okręgowego sporządzona w dniu 1.09.2014 r., umowa zlecenia nosi cechy umowy pozornej, nawiązanej jedynie w celu obniżenia kosztów wynikających z obowiązku zgłoszenia B. C. do ubezpieczeń społecznych oraz obliczania składek na ubezpieczenia od faktycznie wypłaconych wynagrodzeń. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie daje bowiem podstaw do przyjęcia, iż odwołujący w ramach przedmiotowych umów świadczył usługi na rzecz spółki (...).

Należy zaznaczyć, iż dokument w postaci umowy nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go faktycznie złożyły oświadczenia woli o treści zapisanej w dokumencie. Mimo istnienia formalnej umowy, możliwe jest ustalenie, że w konkretnych okolicznościach faktycznych zawarta ona została dla pozorów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 29 września 2015 r., III AUA 622/15). O tym czy strony istotnie nawiązały umowę o świadczenie usług nie decyduje zatem formalne podpisanie umowy nazwanej, lecz faktyczne i rzeczywiste realizowanie na jej podstawie elementów charakterystycznych dla tego typu umowy cywilnoprawnej w zakresie w jakim strony określiły w niej przedmiot mający być świadczony przez zleceniobiorcę na rzecz zleceniodawcy.

W realiach niniejszej sprawy nie ma podstaw by uznać, że odwołujący faktycznie świadczył na podstawie spornej umowy na rzecz (...) sp. z o.o. W ramach zawartej umowy, B. C. nie otrzymał od (...) sp. z o.o. ani samochodów ani sprzętu koniecznego do realizacji umowy zlecenia. (...) Sp. z o.o. nie rozliczała się z poniesionych przez (...) J. C. kosztów, wygenerowanych przy wykonywaniu umowy przez B. C.. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że rola spółki (...) w konsekwencji sprowadzała się jedynie do pośrednictwa wypłaty kwot wynagrodzenia pomiędzy (...) J. C., a B. C..

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału, w okresie objętym zaskarżoną decyzją, B. C. faktycznie wykonywał usługi pozyskiwania i obsługi istniejących klientów w zakresie lokowania oraz obsługi automatów vendingowych na rzecz płatnika składek (...) J. C.. Pracę wykonywał pod nadzorem swojego ojca, właściciela spółki (...) z wykorzystaniem materiałów i narzędzi pracy stanowiących własność J. C.. W spornym okresie korzystał z samochodów należących do J. C.. Towary, którymi uzupełniał automaty vendingowe były własnością firmy (...). Produkty te były pobierane bezpośrednio z magazynów J. C.. Okoliczności te potwierdził zarówno zainteresowany J. C., jak i zainteresowany J. J..

Zapoznając się z okolicznościami podjęcia decyzji w zakresie zawarcia umowy zlecenia ze spółką (...) Sp. z o.o., uznać należało, że z góry powziętym zamiarem zgłoszenia B. C. przez firmę (...) Sp. z o.o.” było zwolnienie z obowiązku poniesienia kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez spółkę (...), ojca B. C..

Z zeznań J. J. jednoznacznie wynika, że J. C. był biurze rachunkowym (...) z zamiarem konsultacji odnośnie wyboru najbardziej korzystnego rozwiązania, celem zatrudnienia swego syna B. i córki S. w zakresie obsługi automatów vendingowych. Najbardziej optymalnym rozwiązaniem okazało się przystąpienie przez B. C. do już istniejącej spółki (...) sp. z o. o.

Zainteresowany J. J., starał się wykazać, że B. C. posiadał udziały w spółce (...) sp. z o. o. i wynagrodzenie, które otrzymywał miało wynikać częściowo z czynności obsługi automatów vendingowych, a częściowo z tytułu wykonywania świadczeń niepieniężnych na rzecz spółki (...). Zainteresowany J. J. próbował udowodnić, że wszystkie czynności, które B. C. wykonywał w związku z obsługą automatów vendingowych były czynnościami o charakterze niepieniężnymi i stanowiły czynności udziałowca spółki (...).

Powyższe nie zostało jednak poparte innymi dowodami. Kilkukrotnie wzywany w charakterze strony B. C. nie stawił się ani razu na rozprawie. Zainteresowany J. C. nie potrafił zaś jednoznacznie wskazać na warunki zatrudnienia B. C. w firmie (...)” sp. z o. o. Na rozprawie w dniu 28.02.2019 r. gołosłownie stwierdził tylko, że syn posiadał udziały w spółce (...), nadto zeznał: „nie wiem czy spółka (...) zawarła z B. i S. umowy zlecenia. O tym czy zawarła trzeba pytać (...). Z faktur, które (...)mi przedstawiała wynikało, że usługa była wykonana. Ja interesowałem się czy moje dzieci pracują na rzecz spółki (...) czy nie, czy wykonują te usługi na moją rzecz czy nie”.

W aktach rejestrowych nie ma zaś dowodu zbycia na B. C. udziałów w spółce (...). Z wpisów dokonanych w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego jednoznacznie wynika, że udziałowcem spółki w spornym okresie był P. Ł., który posiadał 99 udziałów. Zmiana wpisu w zakresie ilości udziałów, w ten sposób, że P. Ł. posiadał 81 udziałów dokonana została w dniu 13.05.2015 r., a zatem już po okresie, którego dotyczy zaskarżona decyzja.

Ani odwołujący ani zainteresowani nie przedstawili żadnego dowodu na nabycie przez odwołującego B. C. udziałów zainteresowanej spółki.

Wykonywanie przez B. C. pracy na rzecz (...) J. C. sp. z o.o. w sposób oczywisty wskazuje, że intencją pracodawcy, za którego należy uznać spółkę (...) J. C., było wyłącznie obniżenie obciążeń związanych z ubezpieczeniem społecznym pracowników. Sposób działania Spółek miał charakter jedynie formalny a osoba, której dotyczy decyzja faktycznie wykonywała pracę w firmie (...) J. C. sp. z o.o., tym samym właśnie ta firma była pracodawcą B. C., a co za tym idzie płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne. Przyjąć należało, że w spornym okresie wynikającym z wydanej przez organ decyzji, to J. C. jako płatnik składek był zobowiązany do obliczania, rozliczania i opłacania należnych składek za ubezpieczonego.

B. C. był faktycznie zatrudniony u swojego ojca J. C., a tym samym spółka (...) jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne z podstawą wymiaru składek wskazaną w zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego (pkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).